

indvendinger af en sådan vægt, at en ændring af udkastet ville være velbegrundet. Ministeriet tillagde det ikke alene vægt, at en retlig prøvelse efter så kort tids frihedsberøvelse ville medføre betydelige administrative vanskeligheder, men også og især, at de retssikkerhedsgarantier, der kunne skabes ved en 24 timers i modsætning til en 3 døgnsregel, næppe ville blive af betydning. Man har herved haft for øje, at domstolsprøvelsen ikke vedrører selve beslutningen om afvisning eller udvisning, og at der ikke synes at være vægtige hensyn, der taler for gennemførelse af krav på domstolsprøvelse ved politiets foranstaltning i de situationer, hvor frihedsberøvelsens udstrækning i 1 eller 2 døgn alene beror på, at beslutningen af praktiske grunde ikke kan effektueres omgående.

### Spørgsmål 3:

Ministerens kommentarer til vedlagte ændringsforslag af Poul Dam udbedes.

Svar (27. april 1970):

Ændringsforslaget har følgende formulering:

„Til § 1.

I den under nr. 1 foreslåede affattelse af lovens § 8 erstattes stk. 2-6 af følgende:

„Stk. 2. Spørgsmålet om lovligheden af frihedsberøvelsen skal inden 24 timer forelægges for retten på det sted, hvor udlændingen tilbageholdes.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Findes frihedsberøvelsen lovlig, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af retten.

Stk. 4. Bestemmelserne i retsplejelovens §§ 470-475 finder tilsvarende anvendelse.““

Ændringen vil indebære, at der skal ske forelæggelse for retten af enhver frihedsberøvelse i medfør af loven om udlændinges adgang til landet, uanset hvor kortvarig frihedsberøvelsen er, og uanset om den frihedsberøvede ønsker domstolsprøvelse.

I besvarelsen af udvalgets 1. spørgsmål blev der redegjort for de grunde, der taler imod en automatisk virkende forelæggelsespligt. Man henviste bl. a. til den gældende ordning for øvrige administrative frihedsberøvelser, som virker tilfredsstillende.

I udvalgets 2. spørgsmål ønskedes en redegørelse for muligheden for at indføre en regel om, at frihedsberøvede udlændinge skulle have krav på, at frihedsberøvelsen blev forelagt retten, hvis den varede ud over 24 timer i stedet for som i lovforslaget over 3 × 24 timer.

I besvarelsen redegjordes for årsagen til, at man havde valgt en frist på 3 × 24 timer.

De i besvarelsen nævnte hensyn gælder så meget mere i forhold til ændringsforslagets regel, hvorefter enhver frihedsberøvelse skulle forelægges for domstolene.

Man finder herefter ikke at kunne anbefale det af Poul Dam stillede ændringsforslag.